

ODA BAŞKANIMIZ MEHMET TORUN'UN ALTIN POLİTİKALARI SEMPOZYUMU AÇILIŞ KONUŞMASI

Maden Mühendisleri Odası, 1954 yılında 6235 sayılı TMMOB yasası uyarınca kurulmuştur. 1982 Anayasası'nın 135. maddesinde tanımlanan kamu kurumu niteliğinde bir meslek kuruluşudur. Türkiye sınırları içinde meslek ve sanatlarını yürütmeye yasal olarak yetkili mühendis ve mimarları bünyesinde toplayan Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nin içinde yer alan ve tüzel kişiliğe sahip olan 23 Odasından biridir.

Odamız, yurt içinde ve dışında maden mühendisliği öğretimi yapan kuruluşların fakülte ve bölümlerinden mezun olarak diploma almış, Türkiye sınırları içinde mesleklerini uygulamaya yasal yetkili olup, mesleki çalışmalarda bulunan tüm maden mühendislerini temsil etmektedir.

Madencilik sektörünün geliştirilmesine yönelik oluşturulacak amaç ve hedefler ile uygulamaların bilimsel ve teknik temeller üzerinde geliştirilmesi, sektörün planlanmasında ülke sanayi sektörleri ile entegrasyonun ön planda tutulması, ülke ihtiyacı enerjinin yerli kaynaklardan karşılanması, aramadan uç ürüne kadar her aşamada ileri teknoloji kullanımının artırılması, sektörde çevre dostu teknoloji ve yöntemlerin kullanılması, madencilik süreçlerinde ya da sonrasında çevrenin korunmasına ya da yenilenmesine yönelik önlemlerin alınmasını amaçlayan ve gerek madencilik mesleğinin gelişmesi gerekse üyelerinin meslek onurları ile hak ve yetkilerinin sağlanması ve korunmasına yönelik etkinlik ve girişimlerde bulunmaktadır. Bütün bu çalışmaları kamu yararı önceliğinde yürütmektedir.

Kurulduğundan itibaren, ülkemiz madencilik sektörünün en etkili örgütlerinden biri olarak kabul görmüştür. Söz konusu süreçte, ülkemize ve madencilik sektörüne ilişkin her gelişmeye müdahil olmuş, bireysel ya da küçük grup çıkarından uzak, toplumun ortak yararına odaklanmış çözüm önerilerini yine toplumun önüne seçenek olarak koymuştur. Odamız, özellikle 1970'lerden bu yana, ülkemizin kalkınma, sanayileşme ve madencilik politikalarında, bilim ve teknoloji politikalarının önemine vurgu yapan, kamu yararı ve adil paylaşımdan yana yurtsever, toplumcu bir çizgiyi savunan çalışmalarını ve mücadelesini sürdürmüştür.

Madenler; yenilenemeyen ve üretildiklerinde tükenen kıt kaynaklardır. Yapıldığı bölgelere sosyal, kültürel ve ekonomik açıdan önemli katkılar sağlar. Madencilik; emek yoğun bir istihdam gerektirdiğinden işsizliği azaltır. Kırsal kesimden göçleri önleyici ve gelir dağılımını düzenleyici bir etkisi bulunmaktadır. Ülkelerin kalkınmalarında lokomotif görevi görürler. Bu nedenlerle, madencilik ile ilgili politikaların gelecek nesillerin haklarının da kollanarak tayin edilmesi gerekmektedir.

Dünya ekonomisinde yaşanan küreselleşme süreci ile, çok uluslu şirketlerin kar paylarını artırmak amacıyla, sermayenin ve mal dolaşımının önündeki tüm engeller kaldırılmıştır. Bu gelişmeler, sahip oldukları bilgi birikimi, sermaye kaynakları, ekonomik ve politik güçleri sayesinde dizginleri ellerinde tutan gelişmiş ülkelerin lehine olmaktadır. Ülkemizde 80'li yıllardan bu yana izlenen neo-liberal politikalar ile sağlık, eğitim, sosyal güvenlik, çevre, maden ve tarım alanları çok büyük yıkım görmüş, özelleştirme uygulamaları ile bu ulusun dışından tırnağından artırarak oluşturduğu kamu işletmeleri yok pahasına devredilmiştir. Bunların birçoğu da amacı ve kaynağı belli olmayan yabancılara, küresel sermaye gruplarına hizmet eden yerli işbirlikçilerine satılmak suretiyle elden çıkarılmıştır. Madenlerimiz de bu yanlış politikalar sonucunda talan edilmiş ve emperyalist ülkelerin sanayilerine girdi olarak sunulmuştur.

Son dönemlerde madencilik faaliyetleri arasında yer alan altın madenciliği, toplumda olduğu kadar bilimsel ve teknik çevrelerde de tartışma konusu olmaktadır. Çalışmalara karşı çıkanlarda destekleyenlerde birbirlerini suçlamakta, birbirlerini ihanet içinde görmektedir. Bu tür yaklaşımlar anlamlı bir tartışmanın önüne geçerek belirli noktalarda ortaklaşabilecek kesimleri bile karşı karşıya getirebilmekte, sorunun çözümünü zorlaştırmaktadır. Son zamanlarda gündemde yer alan bu konu, ya işletme teknolojisi ve çevre ya da ekonomik boyutuyla gündeme getirilmiştir. Ancak sorun, bir bütünsellik içinde ulusal madenciliğimizin temel tercihleri ve politikalarının neler olması gerektiği açısından yeterince değerlendirilmemiştir. Sorunların farklı temellerde tartışılması çözümü daha da zorlaştırmıştır.

Odamızın 2008 Mart ayında yapılan 41. Genel Kurulunda söz konusu sorunların tartışılması amacıyla "Altın Politikaları Sempozyumu" yapılması karara bağlanmıştır. Bu Sempozyumda altın işletmeciliğinden çok uygulanan politikalar ile ekonomik, sosyal sorunların tartışılması amaçlanmıştır.

Konunun detaylı olarak ortaya konulabilmesi için tüm taraflara çağrı yapılmıştır. Merkez Bankası, Altın Borsası, Kuyumcular Odası, Hazine Müsteşarlığı, Gümrük Müsteşarlığı, Maden İşleri Genel Müdürlüğü, Maden İşçileri Sendikası, Meslek Odaları, Odalar ve Borsalar Birliği, Altın Madencileri Derneği, Yöre halkının temsilcileri ve Üniversitelerden konu ile ilgili akademisyenlerimiz sunum yapmak üzere bu Sempozyuma davet edilmişlerdir. Davetlilerden bir kısmı, değişik gerekçelerle katılımdan vazgeçmişlerdir.

Sempozyuma katılan tarafların görüşlerini özgürce aktarması önemlidir. Bu amaçla her tür düşüncenin dinlenmesi ve sorularla zenginleştirilmesi Sempozyumun verimliliğini artıracaktır.

Odamız, doğal kaynaklarımızın kamu yararı önceliğiyle değerlendirilmesi gerektiğini her platformda vurgulamaktadır. Bu nedenle düzenlenen Sempozyumun amacına ulaşacağına inanmaktayız. Sempozyuma katkı koyan herkese Odam ve şahsım adına teşekkür ederim.

Mehmet TORUN